

פקודת החופים (תקון).

מס' 3 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת החופים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת החופים (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת החופים הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.
2. סעיף 4 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת פסקא (ב) הימנו והחלפתו בפסקא דלקמן:—
- „(ב) המטילות לגבי כל רציף שבכל חוף, או לגבי כל מקום שנקבע כמקום-כניסה עפ"י סעיף 8 מפקודת המכס, —
- (I) מסי עגינה ברציף;
- (II) מסי החסנה ברציף על סחורות או כל סוג של סחורות העוברות דרך אותו רציף או נכנסות באותו מקום כניסה;
- (III) מסי נוסעים;”
3. סעיף 7 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „או נהרות” לאחר המלים „או ימים פנימיים” שבשורה השלישית ובשורה השביעית של אותו סעיף.
4. סעיף 9 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „לבקר בחוף לצרכים הקשורים בדיג בלבד” בסופו של התנאי לאותו סעיף.
5. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן שיסומן כסעיף 15 א ויבוא לאחר סעיף 15:
- 15 א. בלא לפגוע בכל עונש שהוטל עפ"י כל פקודה אחרת, אך בתנאי ששום דבר האמור בזה לא יתיר לענוש שום אדם שתי פעמים בשל אותה עברה הרי —
- „שומר ומתן זכות בכורה שלא כדיו.”
- (א) כל אדם שהורשה כדין לטעון או לפרוק כל סחורה או לסדר את פריקתה או טעינתה בתוך כל חוף, והוא —
- (I) מקבל כל סכום או כל דבר בתורת פרס או שוחד חלף תתו דין קדימה שלא כדין אגב מילוי תפקיד משרתו או על שום שעשה או שנמנע מעשות כל דבר בקשר למשרתו; או
- (II) הנותן דין קדימה שלא כדין או מגלה כל משוא פנים בטעינתה או בפריקתה של כל סחורה או בסידור ענין טעינתה או פריקתה.
- וכן

(ב) כל אדם הנותן או מציע כל פרס או שוחד כאמור לעיל לכל אדם המוזכר בפסקא (א) מסעיף זה —

יאשם בעברה ויהא צפוי לשלושה חדשים מאסר או לקנס של עשרים וחמשה פונטים או לשני העונשין כאחד, ובכל עברה שניה או עברה שלאחריה, יהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של חמשים פונט או לשני העונשין כאחד.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

30 בינואר, 1939.

פקודת הטבק (תקון).

מס' 4 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת הטבק.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הטבק (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הטבק, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית. השם הקצר.
פרק קמא.

2. סעיף 4 מהפקודה העיקרית יתוקן —

תקון סעיף 4
מהפקודה העיקרית.

(א) ע"י מחיקת סעיף-קטן (1) הימנו (כפי שהוחק בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937), והחלפתו בסעיף-קטן דלקמן:—

„(1) כל הרוצה לטעת טבק חייב לא יאוחר מביום 31 בינואר, בשנה ישבה הוא אומר לטעת את הטבק, לבקש רשיון לעשות כן. עליו להגיש את בקשתו בטופס הקבוע לפקיד האקסייז אשר באזור שבו ינטע הטבק, ולפרט בבקשתו את גודל החלקה שתנטע, ובהתחשב עם אשור המנהל, יתן פקיד האקסייז לאותו אדם את הרשיון בטופס הקבוע:

בתנאי שאם הוכח כדי הנחת דעתו של המנהל כי היתה סבה מספקת לאחור, מותר ליתן רשיון אעפ"י שהבקשה לרשיון הוגשה לאחר 31 בינואר.”

(ב) ע"י מחיקת פסקא (א) מסעיף-קטן (1) (א) הימנו (כפי שהוחקה בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937), והחלפתה בפסקא דלקמן:

„(א) אם אשר מנהל מחלקת החקלאות והדיג כי הקרקע הנידונה לא תצלח לגידול טבק טוב הראוי לשווק”;

(ג) ע"י הוספת הפסקא החדשה דלקמן לאחר פסקא (ג) מסעיף-קטן (1) (א) הימנו (כפי שהוחק בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937), שתסומן כפסקא (ד):—

„(ד) כי המבקש לא שלח לחו"ל ולא מכר לסוחר או לבית-חרושת בעל רשיון בפלשתינה (א"י) טבק שהוא שתלו במשך שלש שנים רצופות סמוך לפני הגשת הבקשה”;